

en langsigtet planlægning i samfundet med hensyn til omstilling.

Jeg er helt enig med hr. Martin Lidegaard i, at det selvfølgelig er trist, at den langsigtede og helt afgørende problemstilling i så ringe grad indgår i debatten. Ministeren var ikke interesseret i mit forslag, som jeg sendte over til ham. Det var han ikke, og der var heller ikke andre dele af mit brev, han var interesseret i at tage hensyn til, og det synes jeg er beklageligt, for den hidtidige ordning har jo lagt op til en rovdrift på ressourcerne. Det er jeg bange for at ministerens aftale også vil gøre, og jeg er langt mere skeptisk med hensyn til det spørgsmål end hr. Martin Lidegaard, men jeg synes, det vil være godt, hvis vi får en grundig belysning, også gerne med udvalg osv., af problemstillingen.

Jeg vil da også i udvalget gerne bede om, at vi får nogle drøftelser af udvindingstakten, af, hvornår olien er brugt, og om vi kan gøre noget for at holde på olien, for der er jo ingen tvivl om, at den olie, der er, er langt mere værd om 20 år, end den er i dag, af den simple grund, at om 20 år er der desværre meget, der tyder på, at de globale oliereserver er ved at svinde ind. Derfor er det jo kortsigtet og i enhver henseende beklageligt, at det danske samfund tillader, at de olie- og gasreserver, vi har, opbruges så hurtigt som muligt, for at vi kan være sikre på, at vi ikke har dem den dag, hvor det virkelig for alvor er afgørende, om man har noget olie tilbage. Men den nuværende regerings tidshorizont rækker næppe meget ud over valgperioden, og det her er jo noget, der foregår 20 år fremme i tiden.

For regeringen har det formentlig været langt mere afgørende at se på, hvordan man ved hjælp af et salg af DONG kan lukke det stadig voksende hul i statskassen, som er resultatet af regeringens ulyksalige skattestop, først og fremmest fastfrysningen af ejendomsværdibeskatningen, som jo hver eneste dag koster staten et voksende beløb, og hele denne her sag skal jo ses i sammenhæng med det kommende mord på DONG.

Kl. 14.55

Enhedslisten er jo blevet beskyldt for, at vi gerne vil nationalisere Nordsøolien. Det kan jeg helt bekræfte. Det vil vi af hensyn til det langsigtede perspektiv, som hr. Martin Lidegaard var inde på, og derfor er det mig også ubegribeligt, at Det Radikale Venstre, når de netop er optaget af, at samfundet skal kunne kontrollere ressourcerne, samtidig er optaget af at sikre, at et privat monopol får lov til at skalte og valte med det,

som de finder det for godt. Det er der ingen sammenhæng i, må jeg sige til hr. Martin Lidegaard.

Jeg er glad for, at De Radikale har den interesse for miljø og ressourcer, men så er det dybt ubegribeligt, at de vil have et privat monopol til at overtage kontrollen med det hele. Men det er nok, fordi Det Radikale Venstre gerne vil løse den ligning, der går ud på både at være liberalist og grøn. Det er altså en vanskelig ligning, som har meget svært ved at gå op. Jeg har i hvert fald aldrig set en løsning på den. Man kan være rød og grøn, men liberalist og grøn har jeg ikke hørt om kan lade sig gøre.

Det er jo sådan, at der er nogle kerneområder i samfundet, og hvis det skal være sådan, at samfundets interesser skal varetages både økonomisk og miljømæssigt, er det bedst, at det foregår som offentlig drift. Det er sådanne ting som olieproduktion, togdrift og færgedrift. Vi har set konsekvenserne af det, regeringen allerede har opnået ved f.eks. udlicitering af togdrift. Det har mildt sagt ikke været nogen succes. Det næste mord på et offentligt drevet trafikselskab bliver så BornholmsTrafikken, som ellers har fungeret godt indtil nu og til bornholmernes tilfredshed. Nu skal det område også kastes for løverne.

Så har fru Aase D. Madsen fået udvirket hos finansministeren, at det næste offer for denne hærgen skal være vores ekspertselskab på Nordsøområdet, nemlig DONG, som er det selskab, der skulle muliggøre, hvis man nu endelig gik ind i en diskussion om fornuften i regeringens model, at staten i 2012 med en ejerandel dog kunne være i stand til at have en ekspertise, som kan matche A.P. Møllers.

Og så skal det sælges; så skal man hurtigst muligt se at komme af med det. Hvem skal man sælge det til? Ja, jeg behøver næppe at spørge tre gange. Adressen ligger et par kilometer fra dette hus, hvor denne debat foregår, og det er et sted, ministeren er velkendt med, for han har ført mange forhandlinger med dem derhenne.

Det er jo dem, DONG skal sælges til, for hvem i alverden er det ellers, man har tænkt sig at sælge DONG til, og hvem er det, der har en fuldstændig indlysende interesse i at købe DONG? Det er det selskab, der i forvejen er tæt på at have et fuldstændigt monopol i Nordsøen. Hvad bliver konsekvensen af den samlede øvelse? Den bliver, at man forærer DONG til A.P. Møller plus eneretsbevilling fra 2012.